

Samuel Beckett **ŠŤASTNÉ DNY**

Překlad..... František Vrba

Režie..... André Hübner - Ochodlo

Scéna Marta Roszkopfová

a André Hübner - Ochodlo

Kostýmy..... Marta Roszkopfová

Hudba..... Adam Žuchowski

DramaturgieTomáš Vůjtek

Premiéra v Komorní scéně Aréna
v sobotu 10. ledna v 18.30 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ:

Winnie Dana Fialková

Willie Vladislav Georgiev

Hlas Boha Josef Kaluža

Hlas mladé Winnie.... Tereza Dočkalová

Premiéra Šťastných dnů se konala 17.zář 1961 v divadle Cherry Lane v New Yorku v režii Alana Schneidera. Hra však byla přijata velmi chladně a pro dějiny moderního divadla je mnohem

významnější premiéra jejich francouzské verze Oh! Les beaux jours, kterou s herci Théâtre de France – Odéon 15. října 1963 nastudoval Beckettův „dvorní“ režisér Roger Blin (režiroval premiéry Čekání na Godota, Konce hry i Poslední pásky). Jako Winnie a Willie se divákům v mistrovských hereckých kracích představily hvězdy tehdejšího francouzského divadla Madelaine Renaudová a Jean Louis Barrault. O tom, že to byl skutečný zážitek, svědčí nadšené reakce českých divadelníků, kteří mohli tuto inscenaci zhlédnout 29.5.1965 v Divadle E.F.Buriana, kdy zde oba umělci pohostinsky vystoupili (Velký monolog velké umělkyně, Divadlo 1965, 7).

Samuel Beckett (13.4.1906, Dublin – 22.12.1989, Paříž) byl irským prozaikem, básníkem a dramatikem. Stal se jedním z nejvýznamnějších autorů literární avantgardy 20. století a v roce 1969 získal za svou tvorbu Nobelovu cenu. Psal anglicky, ale po roce 1945 se jeho literárním jazykem stává francouzština (svou poezii však i nadále psal anglicky). Tato dvojjazyčnost mu pomáhala lépe vyjádřit dvojí nemožnost: nemožnost mlčet a nemožnost mluvit.

Narodil se v zámožné, protestantské rodině, jejíž kořeny prý byly francouzské (údajně přišli Beckettovi předci do Irska po vydání Nantského ediktu v roce 1685 a jejich původní příjmení bylo Becquet). Jako chlapec navštěvoval v Dublinu prestižní střední školy a na jezuitské Trinity College pak vystudoval práva a filologii. Krátce pak učil v Belfastu a v roce 1928 odjel do Paříže, kde přednášel na Sorbonně angličtinu. V roce 1930 se vrátil do Irska na Trinity College. Tehdy u něj propukly těžké depresivní stavy, které jej přivedly do psychiatrické léčebny. Beckett se vzdává akademické kariéry a několik let cestuje po Evropě. V roce 1938 se natrvalo přestěhoval do Francie a v průběhu druhé světové války byl činný ve francouzském hnutí odporu a jen o vlások unikl v roce 1942 gestapu. Po roce 1945 se vrací do Paříže, která se až do konce života stane jeho domovem. Beckettovy literární počátky jsou spjaty s jeho první návštěvou Paříže v roce 1928, kdy se zde setkal s Jamesem Joyce, jehož dílo velmi obdivoval a posléze i obhajoval ve svých esejích.

V angličtině pak začal vydávat své první povídky a básně, ale do širšího povědomí se nijak nezapsal. Jeho romány byly nakladateli odmítány (román Murphy dvaadvacetičetkrát), a pokud se nakonec podařilo prosadit jejich vydání, propadly u čtenářů (Murphyho se prodalo třicet výtisků). Teprve po roce 1945, ve válkou otřeseném a změněném světě, se Beckettovo existenciální téma („*Rodíme se nad hrobem. Na okamžik probleskne světlo a znovu je noc.*“) dočká zasloužené pozornosti. V té době vychází jeho experimentální románová trilogie, která je již psána francouzsky: Molloy (1951), Malone umírá (Malone meurt, 1951), Nepojmenovatelný (L'Innomable, 1953). Při práci na těchto prózách se Beckett zkouší „zabavit“ psaním divadelní hry, čímž jen tak mimochodem vznikne přelomová hra moderní dramatiky Čekání na Godota (En attendant Godot, rukopisně 1948, knižně 1952). Jako dramatik je Beckett řazen do linie absurdního divadla, jehož poetiku sám pomáhá spoluvytvářet. Následují další hry, z nichž k těm nejuváděnějším patří zejména Konec hry (Fin de partie, 1956), Poslední páska (Krapp's Last Tape, 1958) a Šťastné dny (Happy days, 1960).

V Beckettových textech se hrdinové dostávají do bezvýhodných situací a tápavě a zpravidla marně hledají své místo ve světě. Existenciální skepse je provázená černým humorem a čtenář (divák) je konfrontován s komickým účinkem jakékoli snahy ovlivňovat okolní dění.

*Na začátku je dobré vědět,
kam jdeme. Člověk pak skoro
ani nemá chuť někam chodit.
(Malone umírá)*

Autor se však paradoxně společensky angažoval po celý život. Za okupace působil ve francouzském odboji a v dobách studené války podporoval východoevropské disidenty. V roce 1982 napsal pro tehdy uvězněného Václava Havla hru *Katastrofa*, která byla inscenována na Avignonském divadelním festivalu (Havel později Beckettovi věnoval svou hru *Chyba*).

Je jaro

Je léto

Je podzim

Je zima

Čas miji

To je všechno

Ať žije smrt má jediná

roční doba

bílé lilie chryzantémy

čerstvě opuštěná hnízda

blátivé aprílové listí

drsné zralé šedivé letní dny

28. října 2, 701 85 Moravská Ostrava, www.divadloarena.cz
Autorská práva k představení zastupuje DILIA, divadelní, literární,
audiovizuální agentura, Krátkého 1, Praha 9
Komorní scéna Aréna, příspěvková organizace zřizovaná
a financovaná statutárním městem Ostrava.
Divadelní inscenace realizujeme za finanční podpory MK ČR

aréna
91609
komorní scéna

generální partner

SKUPINA ČEZ

OSTRAVA!!!

hlavní partner

mediální partner

DNES program

